

Šesťdesiat piesní Milarepu
Keď sa Rechungpa vrátil
z Indie, s knihami
o logických zaklínadlách
od nezasvätených
a s veľkou pýchou,
ako aj s pravými
meditačnými inštrukciami,
Milarepa sa rozhodol
vyslobodiť ho od tohto zla
a tak mu na privítanie
zaspieval:
Som jogín, ktorý žije
na vrchole snežnej hory,
so zdravým telom
velebím Mandalu Celku.
Očistený od namyslenosti
z Piatich Jedov,
nie som nešťastný;
cítim však iba radosť!
Zriekol som sa všetkého
zmätku a záľuby v rozptýlení,
prebývam sám
v dokonalom pokoji.
Zaprisahajúc
ruch tohto sveta,
radostne zotrvávam
na území nikoho.
Pretože som opustil
zatrpknutý rodinný život,
nemusím už viac
zarábať ani šetriť;
Pretože nechcem žiadne
knihy, nemám v úmysle
byť učeným človekom;
Pretože praktikujem
cnostné skutky,
necítim žiadnu hanbu v srdci.
Pretože nemám žiadnu
pýchu ani namyslenosť,
s radosťou sa vzdávam
debát prskajúcich sliny!
Nemám pokrytectvo
ani domýšľavosť.
Žijem šťastne a prirodzene
bez prezieravosti
či prispôsobovania.
Pretože nechcem
žiadnu povosť ani slávu,
chýry a obvinenia miznú.

Všade kam idem, sa cítim
šťastný. Čokoľvek mám
oblečené, cítim sa radostne.
Akékoľvek jedlo jem,
som spokojný.
Som vždy šťastný.
Vďaka Marpovej milosti,
ja, váš starý otec, Milarepa,
uviedol som si Samsáru
(cyklus znovuzrodenia a
Nirvány – večnej blaženosti).
Joga radosti večne
napĺňa moju pustovňu.
Vaši Repa bratia
sa majú dobre;
Na odľahlých kopcoch
robia pokrok
vo svojej meditácii.
Ach, syn môj,
Rechung Dorje Draugpa,
vrátil si sa z Indie?
Cítil si sa na tej ceste
unavený a ustatý?
Bola tvoja myseľ
zostrená a osviežená?
Bol tvoj hlas
dobrý na spievanie?
Praktikoval si a nasledoval si
inštrukcie svojho Gurua?
Zohnal si učenia,
ktoré si chcel?
Získal si všetky
rozličné inštrukcie?
Nadobudol si
veľa znalostí
a veľa vedomostí?
Sporoval si
svoju pýchu a sebeckosť?
Si nesebecký vo svojich
myšlienkach a skutkoch?
Toto je moja
uvítacia pieseň pre teba,
k tvojmu návratu.
Päť mladých mníšok
z Mon sa stalo
Milarepovými žiačkami.
Keď s ním nejaký čas
prebývali,
rozhodli sa pozvať ho
do ich dediny (do ktorej

sa uvažovali vrátiť).
Povedali mu:
Ctený,
pretože tvoja myseľ
sa už viac nemení,
nie je pre teba vôbec potrebné
praktikovať meditáciu.
Preto, pre dobro
cítiačich bytostí, poď s nami
prosím do našej dediny
a káž pre nás Dharmu
(pravé učenie).“
Milarepa odpovedal:
„Praktikovanie meditácie
v ústraní je samo o sebe
službou ľuďom.
Aj keď sa moja myseľ
už viac nemení,
je stále dobrou tradíciou
pre veľkého jogína
zostať v ústraní.“
Potom zaspieval:
Prostredníctvom
praktikovania (meditácie)
preukazujem vďačnosť
môjmu Guruovi. Prosím,
udeľ mi svoju milosť,
daj mi dozrieť a oslobodiť ma.
Obdaroval si žiakov,
nasledovníkov Dharmy
(pravého učenia),
pozorne sa o nich staráš,
s celou pozornosťou,
zatiaľ čo ja spievam
o hlbokom
Nevyhnutnom Učení.
Veľká Levica
z vyšších snežných hôr
hrdo pózuje
na vrchole kopca (štítu);
Nebojí sa –
hrdo zotrvávať na hore
je cestou snežného leva.
Supia Kráľovná
na Červenej Skale
rozťahuje svoje krídla
na širokej oblohe,
nebojí sa pádu –
lietanie na oblohe
je cestou supy.

V hĺbke veľkého oceánu
 rýchlo pláva Kráľovná Ryba,
 trblietajúc sa;
 Nebojí sa utopenia –
 plávanie je cestou ryby.
 Na konároch dubu
 čulé opice
 hojdajú sa a skáču.
 Neboja sa pádu –
 taká je cesta divých opíc.
 Pod listnatým baldachýnom
 hustého lesa,
 pruhovaná tigrica
 potuluje sa a rýchlo behá,
 nie kvôli strachu
 ani obavám –
 takto ukazuje svoju pýchu
 a to je cesta mocného tigra.
 V horách
 na Singa Mountain,
 ja, Milarepa,
 meditujem v prázdnote,
 nie zo strachu, že stratím
 svoje porozumenie –
 neustála meditácia
 je cestou jogína.
 Veľkí jogíni,
 ktorí zvládli Praktikovanie,
 nikdy netúžia po ničom
 na tomto svete.
 Nezotrývajú v samote preto,
 že chcú slávu,
 Je to prirodzený jav
 vyvierajúci z ich srdca –
 skutočný pocit
 nepripútanosti
 a sebazaprenia, zrieknutia sa.
 Jogíni,
 ktorí praktikujú učenie
 Skutočnej Cesty,
 zotrývajú vo svojich
 jaskyniach a v horách
 nie preto, že by boli
 cynickí alebo okázali,
 ale koncentrovať sa
 na meditáciu
 je ich vlastnou vôľou.
 Ja, oblečený v bavlně,
 spieval som mnohé piesne
 nie preto, aby som zabavil

seba spievaním chytráctiev,
 ale kvôli
 oddaným nasledovníkom,
 ktorí sa tu zhromaždili,
 zo srdca
 hovoril som slová
 prospešné a vážne.
 Jeden mních – žiak Milarepu,
 Ligor Sharu, chcel,
 aby sa Jesun (Ctený)
 trochu prispôbil
 svetským zvyklostiam,
 aby vzbudil záujem,
 a aby ho nasledovali
 veľkí učenci.
 Milarepa odmietol
 túto myšlienku hovoriac,
 že bude vždy nasledovať
 inštrukcie svojho Gurua,
 aby žil na odľahlom mieste
 a zaspieval pre Ligor Sharu:
 Skláňam sa pred Marpom,
 Prekladateľom.
 Uvedomujúc si, že sláva je
 taká neskutočná ako ozvena,
 nezanechal som
 asketický spôsob života,
 odhodiac preč všetky
 starosti a prípravy.
 Nech mám
 akúkoľvek povest',
 vždy budem
 šťastný a spokojný.
 Uvedomujúc si,
 že všetky veci sú ilúzia,
 odhadzujem majetky.
 Pretože po bohatstve
 získanom bojom, konfliktom,
 nemám ani najmenšiu túžbu!
 Akékoľvek prostriedky
 a prestíž mám, vždy budem
 šťastný a spokojný.
 Uvedomujúc si, že všetci
 nasledovníci sú fantómy,
 nemám žiaden záujem
 na ľudských vzťahoch
 a cestujem, kam chcem,
 na rozdiel od falošných
 učencov – mníchov,
 ktorí konajú s opatrnosťou

a zábranami.
 Nech mám
 akékoľvek postavenie,
 vždy budem šťastný
 a spokojný.
 Uvedomujúc si,
 že túžby a utrpenia
 sú samé o sebe
 veľkou zhodou,
 odsekol som lano vášne
 a nenávisť.
 So alebo bez spoločníkov,
 vždy budem
 šťastný a spokojný.
 Podstata bytia je za
 slovnými hračkami.
 Pripútanosť k akejkoľvek
 náuke alebo konceptu
 je iba podstatou
 zmätenia seba samého.
 Vyslobodiac sa z okov
 poznajúceho a poznaného,
 čímkoľvek sa stanem
 a kdekoľvek zotrývám,
 vždy budem
 šťastný a spokojný.
 Vo veľkej Osvietennej
 Mysli samotnej
 nevidím žiadne znečistenie
 blúdiacimi myšlienkami.
 Odhodiac preč
 všetky argumenty
 a pozorovania,
 nech počujem alebo poviem
 akékoľvek slová, vždy budem
 šťastný a spokojný.
 Rechungpa (Milarepov žiak)
 prvýkrát išiel do Indie,
 aby sa vyliečil z lepry
 a predtým než odišiel,
 zapečatil hlinou
 vstup do jaskyne,
 kde Jetsun (Ctený)
 meditoval.
 Keď sa vrátil vyliečený,
 ľudia hovorili, že jogín
 Mila nebol videný
 už nejaký čas.
 Rechungpa
 šiel do jaskyne a zbúral stenu,

ktorá bola stále nedotknutá.
 Milarepa bol stále
 v meditácii
 a na pozdrav mu zaspieval:
 Skláňam sa
 pri nohách Marpu,
 Milostivého.
 Pretože som zanechal svojich
 príbuzných, som šťastný.
 Pretože som sa vzdal
 pripútanosti k svojej krajine,
 som šťastný.
 Pretože si nevšímam
 toto miesto, som šťastný.
 Pretože nenosím
 vznešený kňazský odev,
 som šťastný.
 Pretože nelipnem
 k domu a rodine,
 som šťastný.
 Nepotrebujem to či ono,
 preto som šťastný.
 Pretože vlastným
 veľké bohatstvo Dharmy,
 som šťastný.
 Pretože sa neobávam
 o majetok,
 som šťastný.
 Pretože nemám strach
 zo žiadnej straty,
 som šťastný.
 Pretože sa nikdy nebojím
 vyčerpania, som šťastný.
 Plne si uvedomujúc
 Podstatu Mysle,
 som šťastný.
 Pretože sa nemusím nútiť,
 aby som potešil svojich
 ochrancov, som šťastný.
 Pretože nemám
 žiadnu únavu,
 som šťastný. Pretože sa
 nemusím pripravovať na nič,
 som šťastný.
 Pretože všetko, čo robím,
 je v zhode s Dharmou,
 som šťastný,
 nikdy netúžim pohnúť sa,
 som šťastný.
 Pretože myšlienka na smrť

mi neprináša žiaden strach,
 som šťastný.
 Banditi, zlodeji a lupiči
 ma nikdy neobťažujú,
 takže som vždy šťastný!
 Mám tie najlepšie podmienky
 pre praktikovanie Dharmy,
 som šťastný.
 Upustil som
 od zlých skutkov
 a zanechal som hriechy,
 som šťastný.
 Kráčajúc po Ceste Zásloh,
 som šťastný.
 Vzdialený od nenávisťi
 a krivdy, som šťastný.
 Stratil som všetku pýchu
 a žiarlivosť, som šťastný.
 Rozumiem nesprávnosti
 ôsmych svetských vetrov,
 som šťastný.
 Pohrúžený do ticha
 a duševnej vyrovnanosti,
 som šťastný.
 Používajúc myseľ
 na pozorovanie mysle,
 som šťastný;
 Bez nádeje či strachu,
 som šťastný.
 Vo sfére
 nepripútaných iluminácií,
 som šťastný.
 Nerozlišujúca Múdrost'
 Dharmadhatu
 je sama o sebe šťastná.
 Pripravený na prirodzenú
 sféru Imanencie,
 som šťastný.
 Nechajúc Šesť skupín
 vedomia prejsť okolo,
 aby sa vrátili do svojej
 prirodzenej podstaty,
 som šťastný.
 Päť žiarivých brán vedomia,
 všetky robia
 človeka šťastným.
 Zastaviť myslenie,
 ktoré prichádza a odchádza
 je šťastné.
 Ach, mám toľko

šťastia a radosti!
 Toto je pieseň veselosti,
 ktorú spievam,
 toto je pieseň vďaka
 môjmu Guruovi
 a Trom Drahocenným
 – nechcem žiadne iné šťastie.
 Vďaka milosti
 Budhu a Guruov,
 jedlo a šaty poskytujú
 moji podporovatelia.
 Bez zlých skutkov a hriechov
 budem veselý, keď zomriem.
 So všetkými dobrými
 skutkami a cnosťami
 som šťastný, kým žijem.
 Teším sa z jogy, som
 vskutku ten najšťastnejší.
 Ale ako sa máš ty,
 Rechungpa?
 Je tvoje pranie splnené?
 Posol kráľa Nepali,
 keď ho stretol prvýkrát,
 bol užasnutý
 Milarepovým nedostatkom
 materiálneho vlastníctva
 a spýtal sa ho:
 „Nezdá sa ti ťažké
 žiť bez jedenia
 výživnej stravy?
 Prečo je nutné vzdať sa
 všetkého vlastníctva?“
 Milarepa poslovi odpovedal:
 „Som tibetský jogín,
 Milarepa.
 ‘Bez vlastníctva’
 znamená ‘bez utrpenia’.“
 Počúvaj teraz moju pieseň:
 Klaniam sa všetkým
 svätým Guruom.
 Som muž menom Milarepa.
 Nemám žiadnu túžbu
 po vlastníctve.
 Pretože sa nikdy nesnažím
 zarobiť peniaze,
 najskôr netrpím
 kvôli ich zarabaniu.
 Potom netrpím
 kvôli ich udržaniu.
 A nakoniec netrpím

kvôli ich hromadeniu.
Je ďaleko lepšie a šťastnejšie
nemať vlastníctvo.
Bez pripútanosti
k príbuzným a spoločníkom
nevyhľadávam náklonnosť
v spoločnosti,
najskôr netrpím
kvôli pripútanosti srdca.
Potom netrpím
kvôli žiadnemu hádaniu sa.
A nakoniec netrpím
kvôli odlúčeniu.
Je ďaleko lepšie nemať
žiadnych milujúcich
spoločníkov. Pretože
nemám žiadnu pýchu ani
sebecko, nevyhľadávam
povesť ani slávu.
Najskôr netrpím
kvôli ich hľadaniu.
Potom netrpím
kvôli ich udržaniu.
A nakoniec netrpím
kvôli ich strate.
Je ďaleko lepšie
nemať povest' ani slávu.
Pretože netúžim
po žiadnom sídle,
nedychtím byť tu ani tam.
Najskôr sa neobávam
o ochranu svojho domu.
Potom netrpím kvôli
vrúcnemu zanietaniu
k nemu.
Nakoniec nie som
ustarostený jeho ochranou.
Je ďaleko lepšie nemať
ani dom ani pôdu.